707/M

R 707
87

86

Milda – z fortep.
Chór pobożnych – Kant 17
pótrękopis.

Chór pobożnych w podróży.

Soprano

Alto

Zie- mia ca- ła, zła- ne ro- są, Zwra- ca skro- nie, promień pi- je-

wio- sny kra- si, lud nasz ję- zyk- nąć w swym za- go- rze, w Nama- ch świę- ty.

og- nier pa- ła, i lud ze snu prze- bu- dzony na modlitwę,

o- gień ga- śnie, i- ch- cha- do- bą w dzie- ci wianku poe- ten Niemna

lo- ny o- po- ra- Mi- ły- spie- sny- gaj

świę- co- ny.

bro- ny. O Ku- rie cie- ły- dni po- ran- spie- sny w gaj świę- co- ny.

spie- sny w ga- je, w Mi- ły gaj świę- co- ny

ny, spie- sny w gaj, spie- sny w gaj Mi- ły gaj świę- co- ny.

spie- sny w gaj spie- sny w gaj

w Mi- ły gaj! Mi- ły gaj Mi- ły gaj świę- co- ny, Mi- ły gaj

Mil- ły gaj, w Mi- ły gaj świę- co- ny.

Tenori Zwróćcie się ku chat mo- dłów gło- sy ku pie- śni dia- sen- starcow- pienia,

Bassi O jak lot ta bę- dzie chy- ży, w- cie- ka- jąc bu- rzan Knie- je,

O jak

Słoń-ce ra-zem z kro-pla ro-sy mieście je w nie-bios sklepienia.

Niech nam śpieszniej, niech nam bli-żej z gó-ry ołtarz jej za-tle-ja.

Nie Per-ku-na dąb ona mszo-ny a-ni wa-bią Zni-czo-ga jej,

zdymem ofiar modłów głosy, gromadnym chórem ku niej wzniesiem,

płyniem w Mil-dy gaj wraz-co-ny w góry nad ru-cza-jej.

a do-sy-ła nas nie-bio-sy, miłość w serach wskrze-sim!

Śpieszmy w gaj! w Mildy gaj, w Mildy gaj święco-ny,

w Mildy gaj, Mildy gaj, Mildy gaj święco- - - - - - -

Miłsa światy, o-na lu-dzi s-na ty-sy

S. Za nim szy-cie, w cichém sio-le z modłów zbiera

A. Za- - - - - -

w split- ty zgod- ne, wszystko co do Ży- cia bu- dzi Słońca ob li-
o wo- sło- ty, nim wrodzin- nóm błyśnie Ka- le wek mi- łos- ci
cze po- gód- ne. Do niej śpie- szy u- tra- pio- ny, Ro- mu- ald i Tęcz nie sta- je
i wiek cno- ty wpnio- Litwi- ni u- bratnim ciasnie- pier- ten Niemna brzeg siela- ny

Płyniem w Mildy gaj swię- co- ny w górzy, nad ru- cza- jes.
o świe- cistych dni po- ran- ku śpiesznym w gaj świę- co- ny.
Płynien w Mil- dy ga- jej, nad ru- cza- jes
o po- ran- ku śpiesznym w gaj świę- co- ny.
Płynien, płynien w Mildy gaj w górzy nad ru- cza- jes.
o po- ran- ku śpiesznym w gaj śpiesznym w gaj świę- co- ny.
Płynien w Mil- dy gaj świę- co- ny w gó- ry nad ru- cza- jes.
o świe- cis- tych dni po- ran- ku śpiesznym w gaj świę- co- ny.

dolce.
w Mildy gaj Mil- dy gaj świę- co- ny.
w Mil- dy gaj w Mildy gaj Mildy gaj świę- co- ny
w Mildy gaj świę- co- ny,
w mil- dy gaj Mil- dy gaj Mal- dy gaj świę- co- ny,

f-3

w Milsy gaj Milsy gaj Mil-sy gaj święs- co

ny, w gaj!

ny.

ny.

ny.

Modlitwa u Mildorohu.

Soprano

Mil-do, Kró-lo-wa, li-twa cię zwie!

Mildo Kró-lo-wo wy-wa-my Cię

Mil

2 chy-lo-na gło-wa mo-dły cię śle

na-sio-ta na-sze zlej ta-ski twe

2 chy-lo-na gło-wa mo-dły cię

na-sio-ta na-sze zlej tas-ki

śle.

twe.

twe.

Zgasł o-gień świę-ty

Soprani

Mil-do! o-pie-kuń-

Basso

Mil

mi-łosć cię dał,

wy-wa-my twej,

wre bój za-

B.

twię ty,

tłi woj-ny żar,

na-sze ta-ski twe zlej-

wre bój za - wsze ty, tli woj ny
na sio - ła na sze ła ski two

Spój - rzyj Kró - lo wo! Skin two - ja
S. Bo w nas mi - łość ci, wy sechł już
Spój - rzyj Kró - lo wo! Skin two - ja
A. Bo w nas mi - łość ci wy sechł już
Spój - rzyj Kró - lo wo!
T. Żar. zlej.
bo w nas mi - łość ci
Spój - rzyj Kró - lo wo!
B. Żar. zlej.
bo w nas mi - łość ci

dłoń
zdrój
dłoń zdrój
Skin two - ja
twy sechł już
zdrój dłoń
Skin two - ja
twy sechł już
zdrój dłoń.
mi - łość nam
we do - mach nie
mi - łość nam
we do - mach nie

ze - rzlij, od nie - zgod chroń
zgo - da śród bra - ci bój
ze - rzlij od nie zgod chroń
zgo - da śród bra - ci bój
wśród bra ci bój śród bra ci
od nie - zgód chroń od nie - zgód
wśród bra ci bój śród bra ci

7

mi — tosi nam daj!
do mach nie zgo
mi tosi nam re
do mach nie zgo
mi — tosi nam
chroń bój
nie - zgod
do mach nie zgo da
a
da
Bo nie - zgod chroń od
da śród bra ci bój śród
szlij
da
tu go da szlij
mi tosi nam
do mach nie
f
od
a śród braci bój

nie zgod
bra ci
a od
śród
re szlij
zgo da
a
do mach
f chroń od
bój
nie zgod chroń
bra ci bój
śród
a
od śród
p bra - zgod boj chroń

nie zgod chroń nas. Wej — rzyj Krò — lo wo
bra ci bo je. Ty De wo siwię ta
chroń nas. Wej rzyj Krò lo wo
do mach. Ty De wo siwię ta
nie zgod chroń nas. Wej rzyj Krò lo wo
bra ci bo je. Ty De wo siwię ta
f chroń
do mach
bój.
Wej rzyj Krò
Ty De wo

Skiń two — ja Woń

o — kaź twój cud,

o — kaź twój cud,

o — kaź twój cud,

lo — two Ku nam skiń two

świę — ta o — kaź nam twój

mi — łość nam ze — szlij, Do — nie — zgod

tas — ki twej tchnie — nie — zba — wi nas

ta — ski twej tchnie — nie — zba — wi nas,

tas — ki twej tchnie — nie — zba — wi nas,

dłoń mi — łość nam ze — szlij

cud! twej ta — ski tchnie — nie,

chroń ff Pa — ni Na — sza

lud, ta — ski twej tchnie — nie

bod. Pa — ni Na —

ta — ski twej tchnie — nie

lud Pa — ni! Na —

o Dej — wo! tas — ki twej tchnie — nie

chroń nas! chroń nas, chroń!

Dej — wo o — kaź cud!

sza Mił — do — ści — wo!

nie o Dej — wo świę — ta!

Mił — do — ści — wo.

nie o Dej — wo świę — ta

Skiń twą dłoń Ku nam

Dej — wo o — kaź cud! Dej — wo!

chroń nas chroń od nie-zgód

Mil-do Kró-lo-wo! chroń nas, od nie-zgód

Dej wo Święc-ta o Dej-wo o Kaź

Mil do Kró lo-wo! chroń nas od nie-zgód

o Dej-wo Święc-ta o Dej-wo o Kaź

Skin twą dłoń o Kaź cud.

chroń nas chroń od nie-zgód

Dej-wo Święc-ta o Kaź

chroń cud.

chroń cud.

chroń cud.

chroń cud.

f Mildo Kró-

f Mildo kro-

Kyrie ten Nunem

lo-wo! Mil-do Kró-lo-wo! bła-gamy cię,

lo-wo! mil-do Kró-lo-wo błaga-my cię

mildo kró-lo-wo! Mil-do kró-lo-wo! bła-ga-my

mildo kró-lo-wo! Mil-do kró-lo-wo! bła-ga-my

wy-wa-my cię!

wy-wa cię!

cię wy-wamy cię!

cię, wzywa-my cię, wzywa-my cię!

Część druga.

Moderato. — Opowiadanie.

Czemuż ten orszaczek gdy noc zajdzie ciemna
Alto. Czemuż ten orszaczek gdy noc zajdzie ciemna

Lże- wali ten orsza- czek pośród ciemnéj no- cy
Lże- wali ten orsza- czek pośród ciemnéj no- cy

ca dzień tą gó- rą po nad brzegi Niemna cz Mknie jurcza cz
ca dzień tą gó- rą po nad Niemna brze- gi cz Mknie wscho- dzi
lento.
lento.

S. 1o
S. 2o Alt.
T.
B.

Zajdź ku nam Mił- do niebios wy-

gnan- ka, my Cię przy- tu- lim, my przyjmiem cię. Litwa cz- cz- cz-

twego Ko- chanka! o- na ku so- bie wyklę- ka zwie-

Nie wnijdzie- my nie- gdy na Dunaj- stro- ny ale- cześ la- ków

o- tu- li woń- ziół- ży o- su- szo- ne swemi pasyno- ty

cioda rzek bia- ła ochło- dzi skro- ni, woda rzek bia- ła

12

22

Solo

o - chło - dzi skron. Nie wiatr ciepły bied - na pomię - dzy

Solo

Solo

Solo

36

bo - gi, za - wiał od - wzię - cia zapar cie

23

tód. a - le kraj wiel - ki, a - le lud

mno - gim, do swych u - bo - gich wy - wa - cia

13

wrót a. Z two-je go to na mi-łość nań

spły-nie, zga-śnie nie na-większe bo-jaź

X

Żar, a po-sursz-li wej na-szej Kra-

i nie zrodem na-sie niem swój wpadnie

dar- ... zło- tem na- ... sie- ... niem twój spad- nie

Chór.

dar- ... two- ... gran- ko z nie- ... ba wo- ... ła- my

Chór.

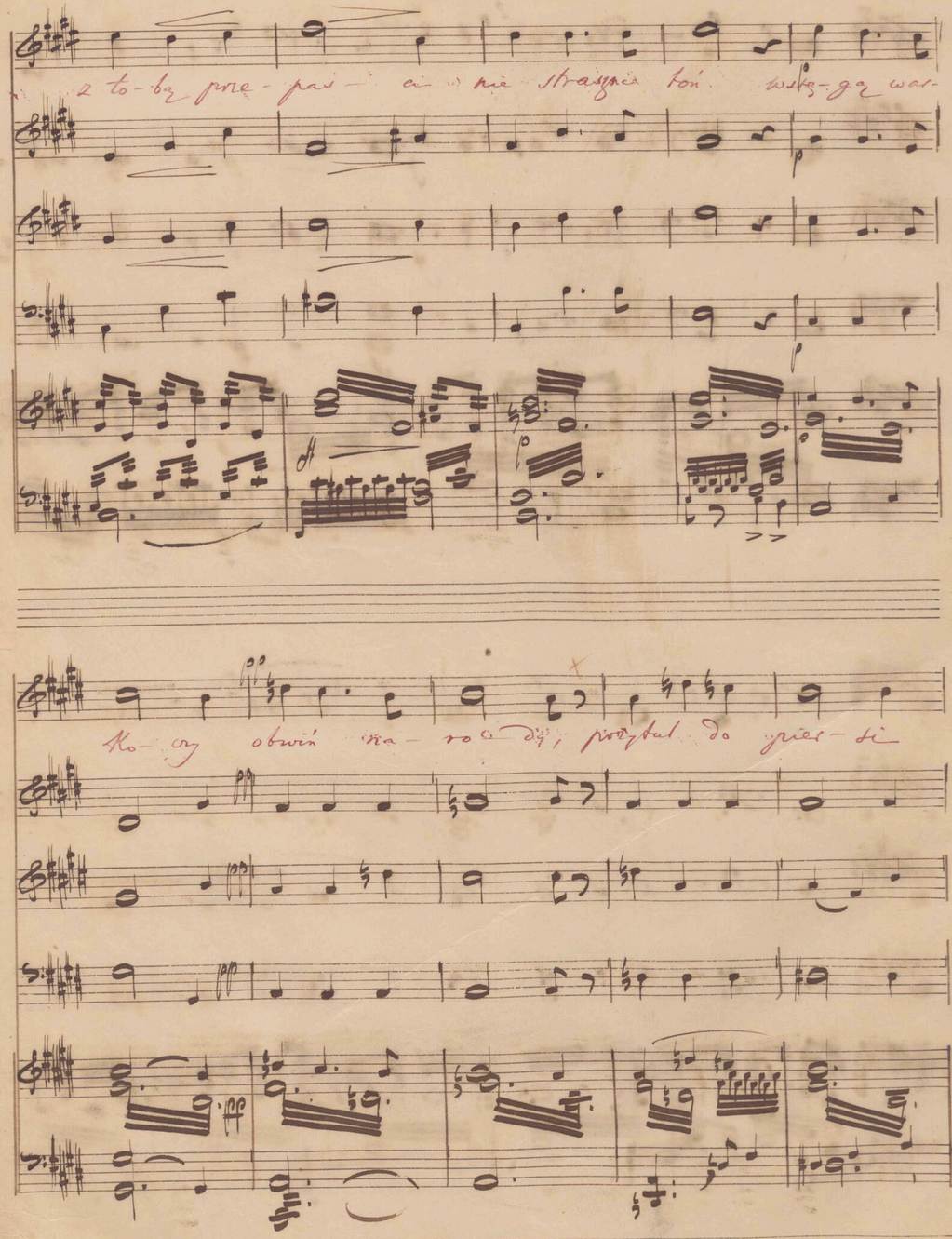
Chór.

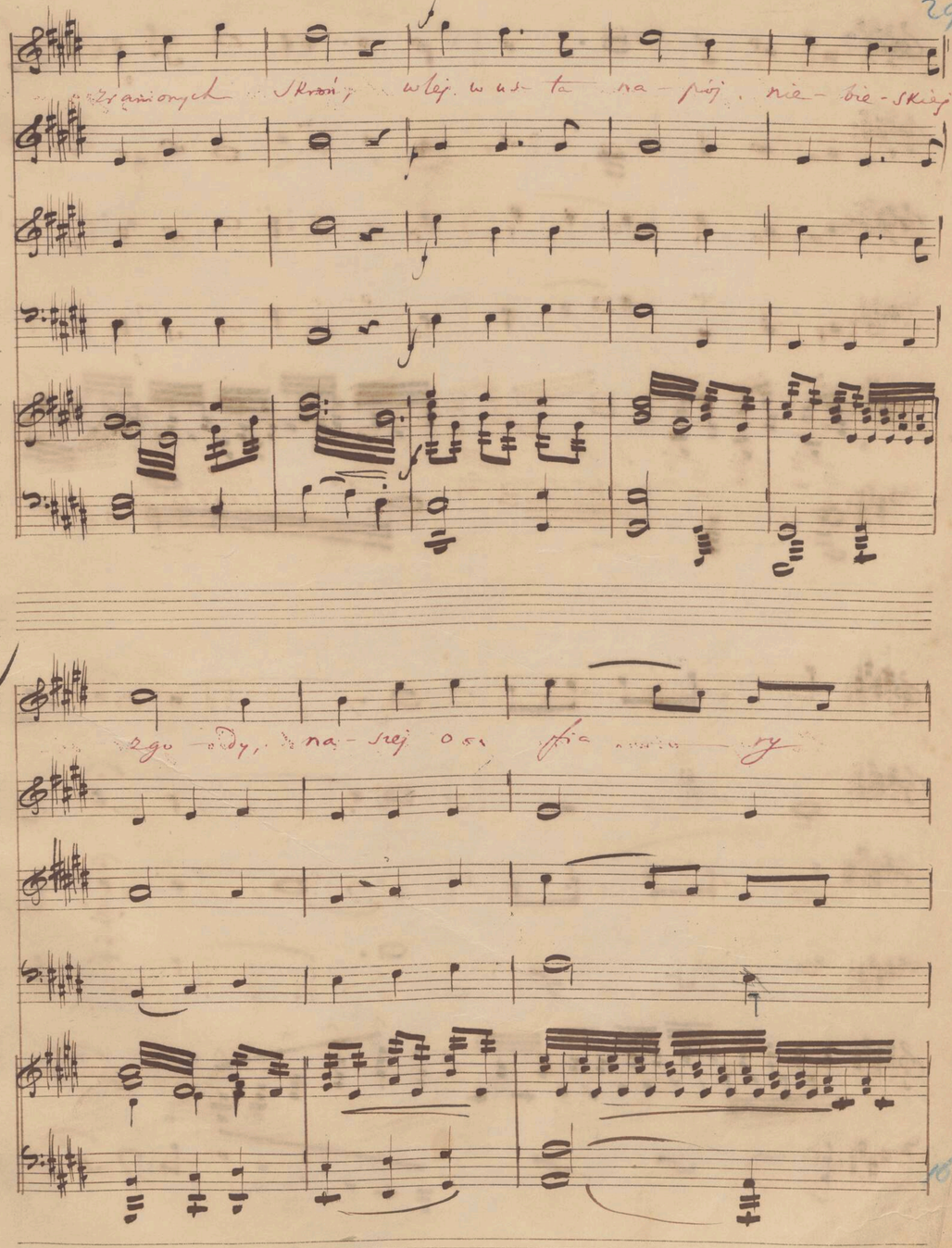
Chór.

cie- bie, po- ... gan- ... nam ... ser- ... ca zwią- ... zał

Chór.

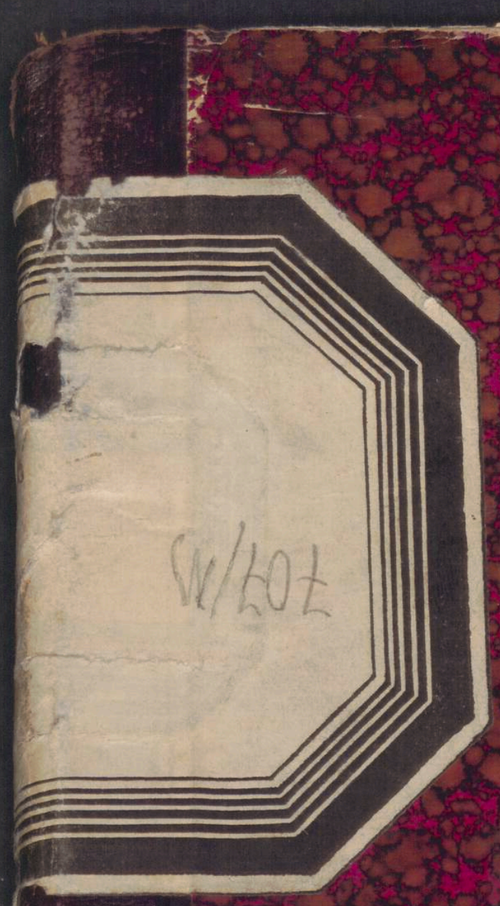
Nóż ... ber- ... cz ach ... tyr- ... kus wi- ... sok- ... iem ... nie- ... bie

z to-bą prze-pa-ści a w nie strzegnie cię boś wstęp-ną war-
ko-ry obwi-ja ra-ro-dzi; przy-tul do pier-si

Zgarniony skroń wlej w usta na-pój nie-bie-ski
ego-dy na-szej o-si

przyjm skromną woń na — — —

34

707/MS

MILDA

PART.
FORT.
DO
ŚPIEWU

707/M

Wilda

Chór pobożnych w podróży.

Soprani

Jut na nie-bie

Alto.

Jut